

РЕШЕНИЕ

№ 5861

гр. София, 15.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 13.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **5155** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.118, ал.3 КСО.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение №1040-20-471/26.04.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което са потвърдени Задължителни предписания №ЗД-1-21-00902576/01.04.2021г. и Задължителни предписания №ЗД-1-21-00903455/02.04.2021г. към осигурителя.

Иска се в жалбата да бъдат обявени задължителните предписания за нищожни, алтернативно да бъдат отменени като незаконосъобразни. Развиват се съображения за вписани и представени в НОИ болнични листове за работника И. Г., който е бил назначен с трудов договор в дружеството от 09.05.2018г. и допълнително споразумение от 16.05.2018г. на длъжност „кофражист“. Заявява се, че за периода 10.09.2020г. до 08.11.2020г. и за периода от 09.12.2020г. до 07.01.2021г. не са били представени болнични листове в [фирма]. Твърденията за нищожност на задължителните предписания от 01.04.2021г. се извеждат от липсата на волеизявление от страна на ТП на НОИ С. – град, тъй като според жалбата липсва формулирано предписание от страна на административния орган. Задължителните предписания от 02.04.2021г. са нищожни, тъй като за същото твърдяно нарушение вече са били издадени задължителни предписания. Освен това алтернативно се заявява незаконосъобразност, тъй като [фирма] вече няма качеството „осигурител“ спрямо лицето Г., както към момента на проверката, така и към момента на издаване на болничните листове от 23.09.2020г.; 03.12.2020г. и 18.01.2021г. Трудовото правоотношение между дружеството и Г. е било прекратено на 15.09.2020г. и

дружеството няма задълженията по чл.40а, т.1 от КСО.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. Н., който поддържа жалбата, претендира присъждане на разноски в размер на 410 лева общо - държанва такса и адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С. – град чрез процесуалния си представител юрк. П. оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на исканото адвокатско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Установено е от органите на НОИ, че И. К. Г. с ЕГН [ЕГН] е бил в трудови правоотношения с осигурителя, съгласно сключен трудов договор № 446/09.05.2018 г. на основание чл. 67, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 70, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) на длъжност „общ работник, строителство на сгради“, считано от 09.05.2018 г. Трудовият договор се сключва за неопределено време, с допълнително споразумение е изменена длъжността на „кофражист“.

На основание подадена на 14.09.2020г. молба от И. К. Г. трудовото правоотношение е прекратено със заповед № 6/15.09.2020г. на основание чл. 325, ал. 1 от КТ, считано от 15.09.2020г. Заповедта е връчена на лицето на 09.10.2020г.

В извадка от Дневник за приети документи съгласно чл. 6, ал. 1 от НПОПДОО са вписани представени болнични листове от Г. и входирани за изплащане в ТП на НОИ -С. град от осигурителя [фирма] с удостоверения - приложения № 9 (към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО) за периода от 20.11.2019г. до 09.09.2020г.

На основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО и чл. 37, ал. 1 от Инструкцията за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на Националния осигурителен институт, контролен орган на ТП на НОИ С. -град е дал на 01.04.2021г. оспорените Задължителни предписания №ЗД-1-21-00902576/01.04.2021г., за представяне на болнични листове на лицето И. К. Г. за периода от 10.09.2020г. до 18.01.2021г. Текстът на предписанията не е бил коректно изписан, тъй като е пропусната думата „Представи“ в първото изречение на втори абзац. Във второто изречение е изписано „Следва да представите в ТП на НОИ С. – [населено място] – приложение №9 към чл.8, ал.1 от НПОПДОО:“ и следва изброяване на три болнични листа, описани по номер и дата на издаване, съответно издадени на 23.09.2020г.; 03.12.2020г. и и 18.01.2021г.

На 02.04.2021г. контролният орган очевидно, след като е забелязал допуснатата в текста грешка, издава задължителни предписания № ЗД-1-21-00903455/02.04.2021г. към осигурителя, като добавя след думите „Осигурителят [фирма] да: „ПРЕДСТАВИ“ издадените болнични листове на лицето И. К. Г..

При горната фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна: Жалбата е допустима, като подадена от лице, които има правен интерес и в законовия срок, но разгледана по същество се явява неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съобразени са материалноправните и процесуални разпоредби.

Съгласно чл. 108, ал.1, т.3 от КСО Контролните органи на Националния осигурителен институт при изпълнение на служебните си задължения дават задължителни предписания за спазване на разпоредбите по държавното обществено осигуряване и

дейността, възложена на Националния осигурителен институт.

Съгласно чл. 40а, т. 1 от КСО документите и данните за изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност или трудоустрояване се представят в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт от осигурителите, техните клонове и поделения и осигурителните каси - до 10-о число на месеца, следващ този, през който осигуреното лице е представило документите за изплащане на обезщетение пред осигурителя.

Видно от описаната фактическа обстановка, контролният орган е имал съмнения, относно наличната информация в извадка от Дневник за приети документи съгласно чл. 6, ал. 1 от НПОПДОО, в който са били вписани представени болнични листове от Г. и входирани за изплащане в ТП на НОИ -С. град от осигурителя [фирма] с удостоверения - приложения № 9 (към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО) за периода от 20.11.2019г. до 09.09.2020г., като договорът му е прекратен, считано от 15.09.2020г. В рамките на своите правомощия и с цел изпълнение разпоредбата на чл.40а, т.1 от КСО, контролният орган е поискал представянето на болничните листове. В издадените задължителни предписания на 01.04.2021г. е допуснал техническа грешка, която е коригирал със задължителни предписания от следващата дата.

Съдът намира, че и двата броя предписания не са нищожни, нито са незаконосъобразни, както счита жалбоподателят, тъй като няма законова пречка или ограничение контролните органи на НОИ да изпълняват служебните си задължения, като издават само еднократно задължителни предписания за спазване на разпоредбите по държавното обществено осигуряване. Чрез поправяне на техническата грешка, допусната в предписанията от 01.04.2020г., която прави волята на органа не напълно ясна, чл. 108, ал.1, т.3 от КСО не е нарушен. Развитите в жалбата съображения представляват обяснения защо не е възможно на осигурителя да изпълни предписанията, но нямат отношение към законосъобразното им издаване. В правомощията на Контролните органи на Националния осигурителен институт по чл. 108, ал.1, т.4 КСО е да изискват от физическите и юридическите лица и техните поделения да предоставят документи, свързани с трудовата и стопанската им дейност, поради което изискването на болничните листи не е незаконосъобразно. То е можело да стане не с предписания по чл.108, ал.1, т.3 КСО, а с обикновено писмо, ако контролният орган е разполагал с информация за датата на прекратяване на трудовия договор, данни за което обстоятелство не са налични по делото. От друга страна, изпълнението/неизпълнението на предписанията е отделна процедура, обвързана с ангажиране на административнонаказателна отговорност, за която съществува и отделен ред за съдебен контрол. Указано е в текста на задължителните предписания, че при неизпълнение в срок, на осигурителя ще бъде съставен Акт за установяване на административно нарушение по реда на чл.350, ал.1 вр. с чл.349 и 349а от КСО и наложена глоба или имуществена санкция. Обясненията, че осигурителят не разполага със болнични листове, издадени след датата на прекратяване на трудовите правоотношения с Г. и към тази дата не е осигурител на лицето са релевантни в производството по издаване и оспорване на наказателното постановление.

Поради горното, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли, като на ответника се дължи присъждане на юрисконсултско възнаграждение, в размер на 150 лева на основание чл.24 от НППП, вр. с чл.78, ал.8 ГПК.

По изложените съображения и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение №1040-20-471/26.04.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което са потвърдени Задължителни предписания №ЗД-1-21-00902576/01.04.2021г. и Задължителни предписания №ЗД-1-21-00903455/02.04.2021г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на ТП на НОИ С. - град юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: